VRIJDAG 4 JANUARIJ. N°. 2. 1833.

SURINAAMSCHE COURANT.

Algemeene Secretarij.

Den 31 December 1832.

Van wege Gouverneur Generaal in Rade wordt hiermede, bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

Aan het Slavenkind EVERT, toebehoord hebbende aan G. W. BRANDT.

Aan de Slavin BETJE, toebehoord hebbende aan de Weduwe J. PLANTEAU, geb. THIJM.

Aan de Slavin THERESIA, toebehoord hebbende aan ANTJE van ASKAN van EPHRATA, en

Aan de Slavenkinderen KEETJE en HENRY, toebehoord hebbende aan P. W. TICHELAAR; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

EVERT NETELBLAD.
BETJE STELTMAN.
THERESIA MOSSELWIJK.
CORNELIA GRIETJE MOLLENSTEIN en
HENDRIK PIETER MOLLENSTEIN.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

Den 2 Januarij 1833.

De Gouvernements Secretaris maakt bij deze bekend, dat op heden, door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal is genomen de navolgende resolutie:

» Gelet op de onlangs alhier aan» gekomen tijdingen wegens de vij» andelijke maatregelen, door de » Britsche en Fransche Gouverne» menten tegen Holland genomen,

» Gehoord den Kolonialen Raad » in deszelfs Vergadering van heden,

» Heeft goedgevonden en verstaan:

» Op alle Hollandsche Schepen en » Vaartuigen, binnen deze Kolonie » aanwezig, of die alnog mogten » aankomen, te leggen een provisio» neel *embargo*, in dier voege, dat » tot nader order, aan geen Hol» landsch Schip of Vaartuig vrij» staan zal de Kolonie te verlaten » om de terugreis naar het Vader» land aan te nemen.

Strekkende deze aankondiging, om elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan, met den inhoud daarvan bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de *Nieuwe Amsterdamsche Courant* en *Algemeen Handelsblad*, van 2—5 November.

PARIJS, 1 November.

Het *Journal des Debats* zegt bevreemding te gevoelen, dat de oppositie geen dankadres indient aan het ministerie, hetwelk zoo gelukkiglijk de Belgische zaken heeft ten einde gebragt. Dit dagblad spreekt als of metterdaad reeds een resultaat ware verkregen. Het bevestigt dat Engeland zich aan Frankrijk heeft aangesloten om tegen den Koning van Holland dwangmaatregelen aan te wenden. Zoo verdwijnen, zegt het blad, alle de donkere vooruitzigten der oppositie. Want niemant is er die zich inbeeldt dat van den kant der Maas eenige hinderpalen meer kunnen oprijzen, zoodra slechts Engeland en Frankrijk het eens zijn. Wat het tijdstip betreft, waarop onze troepen in Belgie zullen binnenrukken, dit kan niet digter bij zijn. Ontruimt Koning Willem Antwerpen niet, dan wordt Antwerpen belegerd. Er is geen middenweg.

» Daar nu de zaken dus staan, » zegt het *Journal des Debats*, zoo verdwijnen de donkere vooruitzigten der oppositie. Als eene zegepraal voor haar, verkondigde zij ons dat het Fransche Kabinet niets hoegenaamd zoude uitwerken: thans heeft het iets uitgewerkt, of is althans de uitwerking verzekerd. Wij noodigen haar uit met meer waarheid te protesteren, en om minder alles van de zwarte zijde te bezien, vooral wanneer het er op aankomt onze hoop op welvaart nog meer te verzwakken.»

De *National* ziet eenen berg van zwarigheden tegen de voltrekking van het Traktaat hetwelk tusschen Frankrijk en Engeland zoude gesloten zijn. Dit Blad doet het volgende opmerken:

» 1°. Dat men den Koning van Holland niet opeischen kan om het Kasteel van Antwerpen te ontruimen, aangezien deze voorwaarde in het Traktaat van 15 November afhangt van andere voorwaarden die niet zijn vervuld.

» 2°. Dat het antwoord des Konings van Holland in geen geval stellig kan zijn, aangezien hij, zelfs krachtens het Traktaat van 15 November, geregtigd is te weigeren.

» 3°. Dat de blokkade ter zee in dit jaargetijde onmogelijk is.

» 4°. Dat het binnenrukken der Fransche troepen door den Koning van Belgie moet worden speciaal aangevraagd, die zich niet onteeren en het Belgische leger en het Belgische volk niet beleedigen zal willen, om het genoegen te hebben aan de Heeren de Broglie, Guizot en Thiers de Parlementaire meerderheid te verschaffen.»

Op deze en op andere, uit de gezindheden van Holland, ontleende gronden, meent de *National* dat het niet zoo gemakkelijk is als de doctrinaire zelf-verzotheid het wil beweeren, een spiegel-gevecht voor eenen oorlog te doen doorgaan, hetwelk niets anders zijn zoude dan een schijn-oorlog met welken men zoude ophouden zoo als de viool eenen contra-dans doet staken. Dit Dagblad houdt zich overtuigd dat het ministerie niet dan met beschaamde kaken afkomen kan van het geding, hetwelk voor de regtbank van Europa zal worden bepleit.

De *Temps* zegt het volgende: » Gisteren, Zondag, werd een kabinetsraad gehouden, en, zoo men beweert, daarin over hoogst, gewigtige ontvangen depêches beraadslaagd. Het zoude namelijk nieuwe voorstellen gelden, door den Baron von Bulow, Pruissisch Gevolgmagtigde, aan de Conferencie gedaan, met oogmerk om tijd te winnen en het voltrekken van dwangmaatregelen te voorkomen.

Gazette: Zeer veel ontbreekt er aan, dat de gisteren ontvangen Engelsche dagbladen al de duistere punten der Belgische kwestie hebben opgeklaard. Uit de Couranten blijkt, dat tusschen den Heer Talleyrand en Lord Palmerston eene overeenkomst is gesloten tot het volvoeren eener zee-expeditie van Frankrijk en Engeland, en het doen van eenen aanval onzer armee op Antwerpen, alles met toestemming van Pruissen en de overige geallieerden. Zoodanig zijn de punten, nopens welke de Engelsche bladen het eens zijn; of zij echter wel onderrigt zijn, kunnen wij niet weten.

Zie hier nu de ter opheldering overblijvende punten.

Is de scheeps-expeditie bestemd tegen de havens van Holland, of slechts tegen de Schelde? De in den echtend van 24 October uitgekomen *Times* zou doen gelooven, dat de expeditie ter zee en de expeditie te land gecombineerd zal geschieden. Het vertrek der vloten zou zelfs, volgens de *Times*, onmiddelijk plaats hebben *gelijk ook het vertrek der Fransche armee*.

De des avonds verschijnende *Courier*, daarentegen, verteld ons dat de vloten bestemd zijn tot de blokkade, en dat slechts in het geval wanneer die maatregel op Willems besluiten zonder uitwerking bleef, de Fransche armee op Antwerpen zou losgaan.

Een tweede op te helderen punt is; zullen de vloten onmiddellijk ageren?

Volgens den *Courier* is aan den Koning van Holland eene gezamenlijk door Engeland en Frankrijk, onderteekende nota toegezonden, en eerst na de ontvangst van een afwijzend antwoord diens Vorsten zouden de vloten onder zeil gaan.

Het derde op te helderen punt is: zullen de Fransche te land ageren in naam van de Conferencie, of in naam van Frankrijk, of als hulpbenden der Belgen?

De *Courier* zegt dat de aanval op Antwerpen geschieden zal, om den Koning Leopold *te helpen* in het bezit te geraken van het Citadel, en de *Globe* houdt voor waarschijnlijk, dat die aanval niet dan op *speciaal aanzoek* van den Koning der Belgen zal ondernomen worden.

Vierde op te helderen punt: Wat zal men aanvangen, wanneer Generaal Chassé verklaart, in geval eener attaque tegen de Citadel, Antwerpen te zullen in brand schieten? Omtrent dit punt zeggen de Engelsche dagbladen geen enkeld woord; men zegt dat het ministerie hoopt zich uit die verwikkeling te zullen redden door eenen aanval tegen de Citadel te beproeven niet van de zijde der stad, maar van den geheel tegenovergestelden kant, zoodat Chassé geen voorwendsel kan hebben om op Antwerpen te schieten.

Vele Fransche dagbladen doen de kinderachtigheid van dat uitvindsel aan het licht komen.

Vijfde punt ter opheldering: Is de toestemming van Pruissen en der ove-

rige geallieëerden verkregen geworden op den eenigen waarborg van de opregtheid des Franschen Kabinets: of heeft Pruissen zich garantien voorbehouden? Luidens den *Temps* moeten de goede trouw, waarmede het Fransche Kabinet verleden jaar deszelfs verpligtigen heeft nageleefd, en het karakter des Hertogs van Broglie een genoegzame waarborg zijn voor de door het ministerie aangegane verbindtenissen om, terstond na de bemagtiging der Citadel, waartoe slechts twaalf dagen zouden vereischt worden, Antwerpen en Belgie te ontruimen. Er wordt echter ook gesproken van het bezetten van Venloo door de Pruissische troepen, gedurende den tijd welken onze expeditie mogt duren.

Zesde op te helderen punt: Wat zal men doen, bijaldien het beleg van Antwerpen langer dure dan twaalf dagen? Zou het Fransche leger moeten terugkeeren zonder iets volbragt te hebben: of den oorlog bestaan, en zou het in dit geval door Engeland verlaten worden? De Engelsche Couranten bewaren het stilzwijgen dienaangaande.

Hoedanig de oplossing van deze vraagpunten ook zijn moge, zoo volgt toch uit de tot heden bekende daadzaken, dat alles zich zal blijven bepalen tot de vrijmaking van Antwerpen, het eenige door de Hollanders bezette Belgische punt; doch dat alle andere kwestien tusschen Holland en Belgie niet veel verder zullen zijn gevorderd dan op den eersten dag. De vaart op de Schelde, het gebruik der door Holland loopende kanalen, welke de levenskwestie van Belgie uitmaken, zullen ter verdere behandeling der Conferencie overblijven. En tot het dwingen van die kwestie is Holland nog beter in staat gesteld te Missingen, Lillo en in het Limburgsche, dan op de citadel van Antwerpen. Deze eindmaatregel zal dus niets beëindigd hebben; en zoo er twee jaren zijn benoodigd geweest om eene citadel te ontruimen, hoeveel tijds zou men dan niet behoeven ter vereffening van twistpunten met eenen vorst, die in niets wil bewilligen, en dien men niet door geweld zou kunnen dwingen, zonder zijn grondgebied aan te grijpen en zijne regten van souvereiniteit te schenden.

Waartoe zal deze expeditie van vijftig duizend Franschen, welke op het gevaar af eens algemeenen oorlogs is ondernomen, gediend hebben? Eeniglijk daartoe, dat zij aan het ministerie eene begoochelende zinsnede in de openingsrede zal hebben verschaft!

De *Courrier Français* maakt diepe en ernstige overwegingen nopens de tegenwoordige gesteldheid van zaken. Hij verklaart, dat de kamer nog slechts eene eenige en laatste gelegenheid is overgebleven om het land te redden. In 1830 heeft de Kamer de natie aan de discretie van het Koningschap overgeleverd; bij den aanvang der jongste zitting heeft de kamer, door dezelfde misvatting geleid, gevreesd in strijd te geraken met een nieuw bestuur. Doch de tijd tot zulke toegeeflijkheid is verstreken. Indien de kamer dit jaar de beleedigingen ondervindt, welke zij in het voorgaande heeft geleden; indien zij zich in de strikken der conferencie laat vangen, zal zij het vertrouwen des lands geheel verliezen.

» Het is de pligt der kamer om den omvang der door haar te nemen eerste besluiten te berekenen. Over de bedoelingen van het gouvernement wordt tegenwoordig vonnis geveld! Men heeft geleerd zich tegen hetzelve met voorzorgen en vastheid te moeten wapenen. De pairie is kennelijk eene vijandin der revolutie; de vreemde mogendheden wachten slechts op onze algeheele isolering in Europa en op de uitputting onzer krachten, om tegen het beginsel der volkssouvereiniteit openlijk te velde te trekken. Alzoo rijzen dus tegen die revolutie, welke wij bezworen hebben, van alle zijden meer of min verwijderde gevaren op, doch voor welken men onmogelijk de oogen kan sluiten. Indien de kamer van afgevaardigden dezelve durft in het aangezigt te zien en toont vast besloten te hebben eene zaak te behouden, welke hare eigen zwakheid op eene verregaande wijze heeft gecompromiteerd, zullen alle vrienden der vrijheid zich met die hoop verblijden; zij zullen eenen pijlbundel rondom haar vormen, en van hare krachtsontwikkeling eene ontknoping afwachten, welke anderzins niet kan worden verkregen, dan met het doorworstelen van de voor onze gansche wereld verschrikkelijke beproevingen.

» Het is ons bekend, dat de geheele oppositie vast besloten heeft haren pligt te vervullen; de verdeeldheden, waarvan gesproken is, bestaan niet: de vermeende onderhandelingen, die haar alzoo, volgens valsche verhalen, zouden hebben verdeeld, zijn nimmer aangeknoopt geweest. Zij gevoelt te zeer den druk der gesteltenis, dan dat zij zich op dit oogenblik zou ophouden met nietige overwegingen, die slechts strekken konden om haar het spoor bijster te maken. Zij heeft eene plegtige waarschuwing aan het Koningschap te geven; zij zal zulks doen, zonder iemand tot zich te lokken, zonder iemand terug te stoten. Zij, die het algemeene belang ter harte nemen, zullen met haar zijn; wij hopen, dat zij alsdan den Heer Dupin weder zal ontmoeten; zij slechts, die eeniglijk door eigen-baatzuchtige driften worden geleid, zullen zonder betreurd te worden, den doctrinairen Ministers hunne ondersteuning en hunne verachting aanbrengen.»

De *Quotidienne* zegt, dat Europa deszelfs positie kent, en dat het voor de revolutie van Julij niet zal zwichten. Wat hiervan zij, dit ten minste is eene daadzaak, dat de beide tegenovergestelde beginselen daar zijn; men moet of het werktuig zijn van het eene, of op de zegepraal van het andere vaarwel zeggen, — revolutionnair of monarchaal wezen. Deze moeijelijkheid, zegt de *Quotidienne*, is juist daardoor ontstaan, dat het *milieu* noch het een noch het ander is: dat het zoo Binnen- als Buitenslands geen resultaat hoegenaamd kan te weeg brengen.

De *Quotidienne* beschouwt de gewaande schikking tusschen Frankrijk en Engeland als eene spotternij, eene beleediging, het gezonde verstand des lands aangedaan. Frankrijk en Engeland kunnen en mogen niet buiten de Conferencie handelen; Willem kan onmogelijk voor de bedreigende maatregelen wijken.

De *Quotidienne* vraagt aan het Ministerie, of het zijn deel heeft aan de misleiding, waarmede het sints acht dagen het publiek op den tuil houdt.

LONDEN 30 October.

Het protest van Pruissen tegen den intogt van de Fransche armee in Belgie is door den Pruissischen gezant te Parijs aan het Fransche hof overhandigd geworden; terwijl de gezanten van Rusland en Oostenrijk terzelfder tijd hunne toestemming (*adherence*) aan Pruissens protest hechteden; doch hadden zij van hunne respectieve hoven niet, gelijk de Pruissische ambassadeur van zijn gouvernement, de officiele overeenstemming (*concordance*) met het Pruissische protest ontvangen. Daar echter de gezanten der hoven van Rusland en Oostenrijk niet den minsten twijfel voededen nopens de medewerking (*concurrence*) hunner respektieve gouvernementen, zoo aarzelen zij geenszins om zich met het protest van den Pruissischen gezant te vereenigen.

Gisteren verhaalde de *Courier*, dat het Hollandsche gouvernement lijsten had doen opmaken van alle aan Hollandsche kantoren gerigte Engelsche schepen, even als of men een embargo in den zin had.

De Hollandsche gezant, de heer Dedel, en de Belgische zaakgelastigde, de heer van de Weyer, hebben gisteren aan het bureau van buitenlandsche zaken gearbeid; dien dag hadden ook Prins Lieven, Graaf Matuszewicz, Baron Wessenberg en Baron Zuylen van Nyevelt, eene zamenkomst ten huize van den Pruissischen gezant Baron Bulow.

Eergisteren avond is een koerier met depêches uit Berlijn te Londen gearriveerd.

Uit Portugal heeft men niets nieuws. Het Spaansche gouvernement begint liberaal te worden. — In Mexiko zegeviert St. Anna's zaak overal.

ADVERTENTIEN.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de Patentpligtigen, dat overeenkomstig de bij art. 2. der Ordonnantie op het Patentregt, (zie Gouvernements-blad van het jaar 1829, n°. 22) voorkomende bepalingen, de ten Kantore van den Koloniaalen Ontvanger en Betaalmeester, *kosteloos* verkrijgbare, en door de belanghebbenden, behoorlijk ingevuld, in te leveren Declaratoiren aan het lokaal der Administratie van Financiën, dagelijks (uitgezonderd des Zondags) gedurende de gewone kantoor-uren, zullen worden aangenomen, tot den bij voormeld artikel bepaalden dag, zijnde den laatsten dezer maand.

Paramaribo, den 2 Januarij 1833.
De Administrateur van Financien voornoemd,
CH. LEERS.

(296) R. VAN SCHUIJLENBORGH & Co. bieden te Koop aan: Diverse Dranken, Boter, Aardappelen, Spek, Patent Olie, Osnabrugsen Huismans Linnen, Lakensche Jassen, en meer andere goederen.

(253) M. A. KEIJSER, zal op Woensdag den 9den dezer, des morgens ten 9 uren, op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, Aarde- en Glaswerk, IJzere Potten, Koekepannen, Kopere Ketels en Menage dito.

NB. de Koopers worden verzogt, hunne *Borgtogten* bij tijds in te zenden.

(252) C. G. FRENCKEL vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten December 1832, de Nd. Am. Brik *Fox*, Kapt. G. SAUNDERS, van *Gloucester*.

Den 1sten dezer, de Nd. Am. Brik *George Washington*, Kapt. GEORGE BENJAMINS, van *New-Haven*, laatst van *Berbice*.

Beide van de quarantaine ontslagen.

UITGEKLAARD.

Den 27sten December, de Nd. Am. Brik *Rapid*, Kapt. D. B. LE CRAW, naar *Gloucester*; lading: 270 vaten Malassie.

TE BRAAMSPUNT AANGEKOMEN:

Den 30sten December, de Nd. Am. Brik *Eclipse*, Kapt. E. P. LORD, is den 24 November van *Nieuw-York* gezeild.

Den 1sten dezer, het Nd. Am. Schip *Caroline*, Kapt. M. A. PARSON, is den 9den December van *Wilmington* gezeild.

Beide liggen quarantaine.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.